

ГЕОРГИ РАЙЧЕВ
ПИЯНА ГАНА

chitanka.info

Някога в наше село имало една жена, която всички зовели Пияна Гана. Мъжът ѝ, бай Пройчо, бил работлив и смирен човек. Той по кръчмите не скитал, вино и ракия в уста не турял. Но стринка Гана не приличала на него. Тя по цели дни миткала по село. Започне се сватба — стринка Гана първа там. Кръщение дойде — ето я пак се настанила. Помен някъде направят — и поменът без нея не бива.

Прибирала се вечер късно — пийнала, весела. А кога нямало ни сватба, ни кръщение, нито помен — тогава си посръбвала скришом дома ракийка от глинено пузирче.

Дошла жетва. Отвел бай Пройчо жетвари на нивата, а стринка Гана се запретнала дома вечеря да приготви. Шета стринка тук, шета там и все понадига пузирчето с ракия.

Минало обед. Напалила стринка Гана пещта, изнесла във хляб да опече. Но пусти крака държат ли се? А главата тежи, тежи като олово. Политнала стринка насам, политнала натам и току — бух! — паднала по очи на земята.

Лежи стринка Гана и слуша. Дочува ѝ се, че покрай нея ходят хора, говорят нещо, работят. Сетила се стринка.

„Видели са ме съседките — помислила тя — и дошли са да опекаат хляба вместо мене.“

Престорила се на болна, запъшкала тежко-тежко и провикнала се, без да дига глава:

— Ох, помагайте, съседки, помагайте!... Много ми е лошо... не мога глава да вдигна...

Лежала така до вечерта. А кога се върнали от нивата бай Пройчо и жетварите — що да видят. Стринка Гана лежи пияна до пещта, а свинете излапали тестото. Пък стринка Гана, мислела, че комшийките помагат.

Оттогава ѝ излязло прякор Пияна Гана.

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.